

עמ"ת 23648/10/21 - מדינת ישראל נגד אחמד סמרי

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 23648-10-21 מדינת ישראל נ' סמרי(עציר)
תיק חיצוני: פמ"ח 3344/21

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
עוררים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	אחמד סמרי (עציר)
החלטה	

הערר מעלה התלבטות קשה. לאור היקף הטיעון, מחד, והכרעתי להלן מאידך, אעשה הדברים בקיצור.

ככלל- אישומי סחיטה באיומים, בצד הפרת הוראה חוקית, יקימו כלל מעצר (בשל קושי הקהיית מסוכנות) אשר סטייה ממנו אינה פשוטה; כך גם תסקירים שלא באו בהמלצה.

זאת ועוד- המאפיינים אשר עלו בתסקיר שירות המבחן הראשון קשים; המסוכנות הוערכה כגבוהה; חשש המתלוננות מדבר בעד עצמו; קיימים 'זרקורים אדומים' בדמות התנהגות אובססיבית, קנאה, וכיו"ב.

על כך יש להוסיף המעשה עצמו- תחכום, מניפולטיביות, והעובדה כי מדובר בשתי מתלוננות.

בנסיבות אלו, הסתפקות בחלופה גרידא אינה אפשרית.

דומני כי גם שירות המבחן בשני התסקירים שהוגשו הבהיר כי לשם שקילת חלופה נדרשים 'אמצעים נוספים', שבהיעדרם לא ניתן לשקול שחרור מבית האסורים.

על כן, טיעוני המאשימה-העוררת, מבוססים על אדנים ממשיים. לא בכדי שקלתי להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

אידך- חרף חומרת המעשים, ההתרשמות בדבר מסוכנות ממשיית, סבר תחילה כב' השופט אריאלי כי התיק ראוי לבחינת חלופה; בהמשך, גם בית משפט זה (כב' השופט קוטון) סבר כי ראוי לבחון חלופה בעזרת שירות המבחן.

אחר דברים אלו, התקבלו התסקירים; ראוי להפנות לכך כי חרף הערכת הסיכון, המאפיינים הקשים (במיוחד עמ' 4

רישא), וחומרת המעשים, סבר שירות המבחן כי ניתן לשקול חלופה אלא שעל החלופה להיות מרוחקת, מכילה אמצעים נוספים, מערך פיקוח סמכותי, והכללת תנאים של איסור גישה לאמצעים טכנולוגיים.

כלומר- גם בהינתן המאפיינים הקשים, האישום הקשה, סברו הן שתי ערכאות (שראו במקרה 'מקרה ביניים' בנוגע לקביעת או העדפת חלופה) והן שירות המבחן, כי בהתקיים תנאים ספציפיים ניתן להעדיף מעצר באיזוק על פני מעצר ממשי.

גם בתסקיר המשלים מיום 7/10/21 סבר שירות המבחן כי לא ניתן להמליץ בשל אי קביעת חלוקת ההסדרים בין המפקחים ואי הוספת האמצעים הנדרשים (איזוק) אך לא שלל חלופה לעצמה בשל מאפייני המשיב.

שיקול נוסף שיש להביא בחשבון הנו כי גם המאשימה סברה בחלקים מסוימים כי יש לשקול חלופה (עת המשיב שוחרר לאחר מעצרו עד הפרת ההוראה החוקית); כלומר באישום הראשון לעצמו לא היה, גם אליבא המאשימה (!) כדי להטות הכף מבחינת מסוכנות והכרח מעצר.

זאת ועוד- מדובר במשיב כבן 43 ללא עבר פלילי; למעשה עד האירועים נשוא האישום המשיב ניהל אורח חיים נורמטיבי והנו נשוי ואב לחמישה ילדים, ללא רקע התמכרותי.

מקום הפיקוח המוצע מרחיק המשיב הרחקה משמעותית;

טעם נוסף- מחלות מהן סובל המשיב (כליות ואסטמה) כפי הנטען בבימ"ש קמא, שיש בהן שיקול במיוחד בעת זו עת נגיף הקורונה עדיין בקרבנו.

הבאתי גם בחשבון כי מדובר במשיב העצור מזה חודשיים וחצי ומעצרו הביא להרתעה (בש"פ 11163/08); שירות המבחן מצוין גם מצוקה במעצר (עמ' 3 סיפא) וראה בש"פ 5856/18 לעניין זה.

אשר לעמדת המתלוננות- זו בעלת השפעה אך אינה פרמטר בלעדי (בש"פ 248/20); סופו של דבר יש לתור אחר מצוות המחוקק, ולהעדיף אמצעי שפגיעתו בחירות קלה יותר ממעצר של ממש.

איזון הדברים מביאני למסקנה כי בהינתן התנאים הבאים ניתן יהיה להעדיף מעצר באיזוק על פני מעצר ממשי.

א. המעצר באיזוק יהיה הרמטי עד תום עדות המתלוננות.

ב. איסור מגע וקשר עם המתלוננות ועדי התביעה.

ג. איסור מגע ונגישות לאמצעי תקשורת (טלפון ומחשב) או כל אמצעי בעל גישה לאינטרנט

ד. התחייבות המפקחים תעמוד ע"ס 50,000 ₪ חלף הסך של 7,500 ₪.

התיק יושב לבית המשפט קמא לבחינת היתכנות התקנת אזיק; על ב"כ המשיב להמציא אנשי קשר וכתובת מדויקת על מנת שניתן יהיה לבצע האמור; ככל שלא ניתן יהיה להתקין אזיק- יחול בש"פ 7023/20 (סעיף 12 לבש"פ הנ"ל) והמשיב ימשיך לשהות במעצר.

עד קבלת חוות דעת האיזוק יחתמו המפקחים בבית המשפט קמא על התחייבויות חדשות כאמור לעיל, לרבות הסכמה והבנה לכך כי המעצר יהיה הרמטי עד גמר עדות המתלוננות או הכרעת הדין קמא .

עד השלמת התנאים, כאמור לעיל, יישאר המשיב במעצר.

ניתנה היום, ה' חשוון תשפ"ב, 11 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.